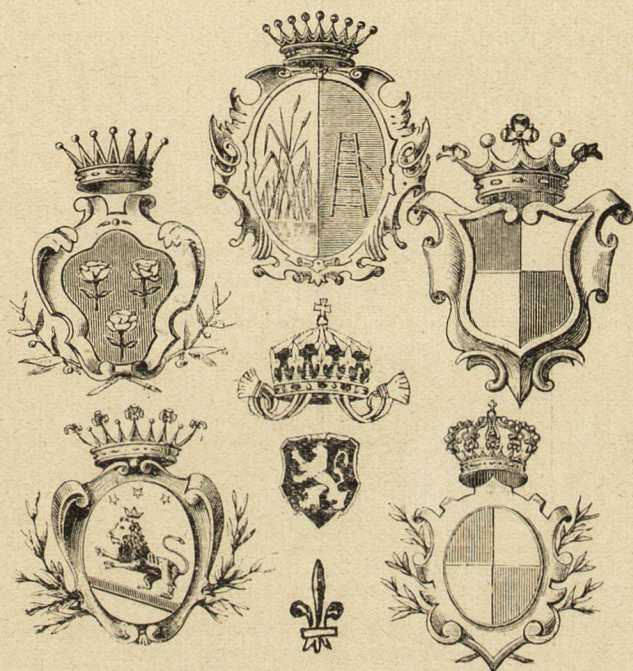

Короната, като вѣнецъ за главата, се е развила отъ забрадката и впоследствие като нейна украса станала отличителенъ белегъ на владетель.

Още при египтянитѣ фараона прикрепялъ свинксовата забрадка съ златна змия.

Гърцитѣ полагали на главата на победителя вѣнецъ отъ маслина (лавра).

Лавровия вѣнецъ въ Римъ билъ знакъ на най-високо отличие. По-късно, за повече луксъ и богатство, започнали да го правятъ отъ злато.

Фиг. 47. Корони и фамилни гербове на: баронъ, графъ, маркизъ; долу: князъ и кралъ, въ срѣдата е българската царска корона надъ герба лъвъ, а най-долу въ срѣдата е стилизираната лилия на Бурбонитѣ.

При феодализмъ християни този вѣнецъ се превърналъ въ златенъ обръчъ съ кръстове на 4-тъ страни. Постепенно той започналъ да се краси съ бисери и диаманти, които владетеля подарявалъ на своите феодали поради известни заслуги — за отличие.

Така, вѣнецъ съ 7 бисера станалъ собственъ за барона, този съ 9 бисера — за графа, а съ диаманти и бисери — за кня-